

VERSLAGEN FILMHUIS WINTERSWIJK

November 2019

“God zij dank” een film om over na te praten

Het publiek in Filmtheater SKOPEIN in Winterswijk reageert bij deze film opvallend vaak met uitroepen van verbazing over getoonde beelden. Vooral ontlokken de teksten van ouders die nog steeds niet meevoelen met het leed van het misbruik door de priester in hun jeugd.

Toppunt is de reactie van de bezoekers op de verzuchting van de kardinaal van LYON aan het eind van een vraaggesprek: "GOD ZIJ DANK IS HET GROOTSTE DEEL VAN HET MISBRUIK VERJAARD!"

Het zijn volwassen mannen inmiddels, maar allemaal dragen ze de last mee uit hun jeugd. Hun katholieke jeugd en dan vooral de rol van meneer Pastoor, de man die hen in hun jeugd heeft misbruikt. Hij blijkt nog steeds met kinderen te werken. Alexander kaart de zaak aan bij de kardinaal. Zelf is hij in staat erover te praten, maar de kerk vertraagt, ontmoedigt. Uiteindelijk doet hij aangifte bij de politie.

Hij gaat op zoek naar andere slachtoffers en begint een actiegroep. Telkens wordt van hen in beeld gebracht hoe schrijnend ze het nog steeds ervaren. De partners, de kinderen, de ouders worden daarbij betrokken. Uiteindelijk door het inschakelen van de media lukt het om aandacht te krijgen voor hun zoektocht naar gerechtigheid. Gezamenlijk vieren ze met een diner dat ze gekozen zijn tot "De LYONNAIS van het jaar". De opvolgers dus van de kardinaal die vorig jaar nog die eer kreeg.

Met een volle tafel met 10 bezoekers praten we erover na. Nog onder de indruk van de voorstelling komen de tongen los. Moniek laat ieder vertellen wat de meeste indruk op hem of haar maakt.

Zo komt heel veel uit de film aan bod. Opvallend is bijvoorbeeld de verklaring van een hoofdrolspeler, dat hij nu humanist is. Ook daarover wordt natuurlijk nagepraat.

Bert de Maar , Winterswijk, woensdag 6 november 2019

Oktober 2019

De eerste dinsdag Filmhuisfilm in Skopein Winterswijk

Gisteren op 1 oktober zijn we voor de nazit in het Gallery-gedeelte van het bioscoopcomplex.

We zijn met 7 personen waarvan 2 bestuursleden.

We hebben "Le Semeur" gezien, de zaaier.

De mannen van het dorp zijn weggevoerd door soldaten van Napoleon III. Een man roept nog "Vive la Republique" en wordt ter plekke neergeschoten. De vrouwen rest niets anders dan al het boerenwerk te blijven doen. In de warme zomerzon blijkt het maaien met de zeis van het graan met de vele lagen kleding en lange rokken niet eenvoudig.

In Le Semeur is Jean een rondtrekkende hoefsmid op zoek naar werk en een slaapplek. Die vindt hij in het Franse bergdorpje waar hij allervriendelijkst wordt ontvangen. Dat er in het dorpje alleen maar vrouwen wonen valt hem eerst nog niet op. Laat staan dat hij weet van de afspraak om de eerste de beste man die langskomt te houden en te delen.. Jean is dus die man. Aan Violette (de enige in het dorp die kan lezen en schrijven) de taak om hem op te vangen en te verzorgen. En dan blijkt die gemaakte afspraak nog niet zo makkelijk na te komen.

De beelden van de natuur, het zware werk op het land en het ogenschijnlijk idyllische leven in het bergdorpje in de Provence is prachtig. Alles in een rustig tempo. De romance Tussen Jean en Violette is mooi in beeld gebracht. Maar wanneer zijn de anderen aan de beurt? Jean schrikt er eerst voor terug, maar als zaaier zorgt hij wel voor nageslacht.

In de eerste gespreksronde nodig ik als gesprekleider iedereen uit om het meest aansprekende beeld of gebeurtenis te benoemen. Iedereen noemt wel iets anders. We hoeven niet eens te kiezen voor een hoofdonderwerp, want we stellen vragen, vullen elkaar aan en komen daardoor tot nieuwe inzichten. Een fijn gesprek over een bijzondere film. Dinsdag 5 november is er weer een nazit: doen!

Bert de Maar